

Bettan och barnen

En gammal traktor står på gårdet. Bonden går av och an, villrådig och förbryllad. Det är snart dags för harvning och sådd.

Traktorn är genomservad, fulltankad, men den vill inte.

Trött och förbannad på att vara en utnyttjad slav, oälskad och tagen för given i snart 40 år, vägrar den att gå igång.

Ett par lågstadiesbarn klappar och berömmar traktorn, för hennes eviga slit. Vi älskar dig, det vet du Bettan.

Häng i några år till så får du komma till traktorkyrkogården, och sen maskinparksparadiset och träffa din älskade Knutte, skördetröskan.

Kärlek Bettan, kärlek och all vår respekt. Prova och starta henne nu Börje. Det är inte lönt ungar.

Jo men testa! Börje vrider om nyckeln och trampar på gasen, och Bettan startar äntligen. Bonden stirrar förbluffad på sina barn.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Johan Bergstjärna med Poeter.se id #21041 innehar upphovsrätten